

1) Egykori kötelező olvasmány: Szophoklész: Antigoné (Kr.e. 442)

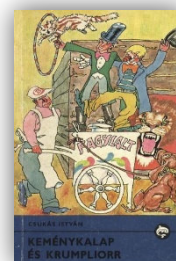
„Sorsdráma. Szörnyű, barbár mese. Véres és szexuális talányok. Elnyomott emlékek és gyermekkori borzalmak fölkeverése. Hirtelen, képtelen, előre tudott és mégis elháríthatatlan katasztrófa. Babona, vallás és matematika különös fonadékú szövete. A sors irracionális gyökereinek ízeit érezzük. Micsoda ellentét forma és tartalom közt! Ilyen vad, ősi, nyers, babonás mélyeket éppen csak az emberi tudat és kultúra leglucidasabb művészete tár föl: annál megrendítőbb! A Szophoklész művészete” – írja Babits Mihály Az európai irodalom történeté-ben.

2) Magyar klasszikus: Csukás István: Keménykalap és krumpliorr (1973)

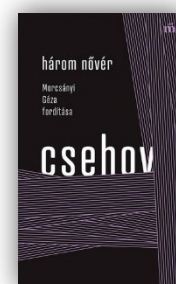
„Gá, gá” – kiált a Vadliba őrs. Harci kiáltásuk vajon miféle kalandokat jelez? Nos, ezek a derék legénykék a regény elején még nem sejtik, miféle kalandokba csöppennek. Egyelőre csak beteg pajtásukat, Pétert akarják elszórakoztatni. De hát vajon mivel? Erre a célra egy kitalált cirkusz a legjobb, legalábbis addig, ameddig az elképzelt cirkuszból – igazi nem lesz. Márpedig lesz! Közben értékes teknőcök tolvaját kergetik, bebarangolják Budapest minden zegét-zugát, közben botrány tör ki a divatbemutaton, és... Na, a többi már legyen ennek a vidáman pergő, izgalmas regénynek a titka!

A regénybeli történet szolgál alapul az azonos című tv-filmhez.

3) Külföldi klasszikus: Csehov: Három nővér (1901)

A Három nővér a kárba vesztett szépség drámája. A három testvér (Olga, Mása és Irina) egy vidéki városban él. Életük kusza, szerelmeik zűrzavarosak, mindhárman boldogtalanok. A darab hangulatát a szenvedésnek ez a megfoghatatlan légköre adja, s ugyanilyen megfoghatatlan az „optimizmus”, amely a mű végén fogalmazódik meg: „... a mi életünk még nem fejeződött be... nemsokára megtudják, miért élünk, miért szenvedünk...” A darab, amelynek sem tragikus konfliktusa, sem tragikus szereplői nincsenek, a mozgalmas és az értelmes élet iránti enervált, meddő várakozást rajzolja meg. A három nővér jellegzetes csehovi hősök, akiket a közös – az élet elhibázott, a célokat, eszményeket az életbe átültetni nem tudó, akarat és tartás nélküli, de gazdag belső világot felmutató – szellemiség tart össze.

4) Kortárs regény: Nelio Biedermann: Lázár (2025)

A Lázár egy több generáción átívelő családtörténet, nemzedéki traumák és szerelmek lenyűgöző és megható krónikája. A fiatal svájci író könnyed, álmokkal és titkokkal teli regénye egy új generáció friss hangja, amely más szemszögből nézi a történelmet, és úgy meséli el, hogy az egyszerre modern és időtlen.

Szövegek és képek forrása: www.moly.hu és a mindenkori kiadók honlapja

